

„NAŠ GLAS“ izide vsakega prvega, desetega in dvajsetega v mesecu. Naročnina za celo leto Din 40.—, za pol leta Din 20.—, za četrt leta Din 10.—. — Za inozemstvo je dodati poštino. — Oglasi po ceniku. —

NAŠ GLAS

Uredništvo: Ljubljana, Franciškaška ulica 6/I. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Upravništvo: Ljubljana, Franciškaška ulica št. 6. Račun poštne hranilnice v Ljubljani št. 11.467.

Osrednje glasilo državnih nameščencev in upokoјencev.

Dr. K. Dobida:

Bolniško zavarovanje državnih nameščencev.

Bolezen in z njo zvezani stroški so za vsakogar hud udarec, posebno še za ljudi, ki žive ob stalnih prejemkih. Zato je socialna zakonodaja kot enega svojih prvih in najvažnejših postulatov smatrala obvezno bolniško zavarovanje delavcev in je to vprašanje tudi v večini kulturnih društev že delj časa povoljno rešeno.

Tudi pri nas smo še prav pred kratkim praznovali 40letnico početka bolniškega zavarovanja. Sadovi te prevažne socialne ustanove so nepregledni. Z zakonodajo po vojni se je krog zavarovanih oseb znatno razširil in je naš sedanji zakon o zavarovanju delavcev pritegnil predvsem zasebne nameščence vseh vrst, deloma celo posamezne skupine kmetijskih delavcev. Za vse te je z zakoni preskrbljeno, da ob boleznih prejema podpre v denarju kot naš domestek izpadlega zaslužka, brezplačno zdravniško pomoč, oskrbo v bolnicah in specialnih zdravstvenih zavodih, dalje še posebne podpore za slučaj poroda itd. Vse te ugodnosti pa ne prejema le zavarovani delavci, člani sami, temveč tudi vsi njihovi družinski člani. S tem je bolezen za vse zavarovance izgubila mnogo svojega nekdanjega značaja prave gmotne katastrofe.

Kako je pa preskrbljeno za državnega nameščenca, oziroma za njegovo rodbino, če se nasli bolezen v njej? Oboleli uslužbenec res prejema svojo plačo še naprej tudi ob boleznih. Kaj pa mimo tega? Po uradniškem zakonu mu gre brezplačno zdravljenje v državnih in drugih javnih bolnicah in sicer v razredu, ki mu pripada po službenem činu. S poznejšimi določili je bila ta določba toliko spremenjena, da pripada državnemu uslužbencu samo brezplačna oskrba v III. razredu javnih bolnic.

Na prvi hip bi se zdelo, da je s tem državno uslužbenstvo popolnoma zavarovano za slučaj bolezni, vendar pa tega ni mogoče potrditi. Je mnogo slučajev, kjer bolnemu državnemu uslužbencu s pravico brezplačne oskrbe in zdravljenja v bolnici še ni docela pomagano. Mislim tu na bolezenske slučaje, kjer je sprejem v bolnico nemogoč, na primer radi prenapoljenosti (kar je pri nas vsako zimo postalo že kar običajno), potem pa v slučajih, kjer je zaradi prevelike oddaljenosti prevoz v bolnico sploh nemogoč ali pa zvezan z nevarnostmi za bolnika. Isto

velja tudi za bolezni, ki zahtevajo dolgotrajnega lečenja, kakor tuberkuloza, itd., pa bolezni, katere se zdravijo v posebnih zavodih, kakršnih ni povsod na razpolago. Kdo pa bolnemu državnemu uslužbencu povrne časih kar ogromne stroške za zdravlila zanj in za družino?

Potem je pa tudi cela vrsta bolezni, ki se zdravijo ambulatorično, vsa klamatska zdravljenja, popravljanje in zdravljenje zob, razna ortopedska dela itd. Ni torej pretirano, če rečemo, da so glede oskrbe za slučaj obolenja delavci in zasebni nameščenci bolj zavarovani, nego državni uslužbenci. Pomisliti moramo tudi, da so med zavarovanimi zasebnimi nameščenci mnogi, ki prejema plače, dosti večje od uradniških, kakor so to recimo bančni ravnatelji, razni tehnični in drugi strokovnjaki v velikih podjetjih in tovarnah, ki vsi morajo biti zavarovani po zakonu o zavarovanju delavcev.

Vsi vemo, da more dolgotrajna bolezen v družini popolnoma uničiti gospodarsko ravnovesje še bolj varčnega in skrbnega državnega uslužbenca. Pred nesrečo pa tudi nihče ni varen. Zato je na vsak način treba, da državno uslužbenstvo ukrene vse potrebno, da si zagotovi vsaj vse tiste ugodnosti, katere uživa že toliko let ročno delavstvo in z njim privatni nastavljenici.

Kaj pa naj store uslužbenci, da čimprej dosežejo tako potrebno bolezensko zavarovanje zase in svoje? Država tega vprašanja po vsej verjetnosti še ne bo tako kmalu mogla rešiti. Za enkrat smo torej navezani zgolj nase in na svoje lastne moči. To so razumeli premnogi naši tovariši in v zadnjih mesecih smo čitali po raznih strokovnih in stanovskih listih državnega uslužbenstva članke v tem smislu, ki razpravljajo, kako bi se zaželjeni cilj z najmanjšimi žrtvami mogel čim hitreje doseči.

Zagrebski »Savez javnih nameščenika« je skušal uvesti bolniško zavarovanje za svoje člane s pomočjo bolniške blagajne hrvatskega trgovskega društva »Mercur«. Ker Merkurjeva pravila tega ne dopuščajo, se je ta načrt izjalovil. Ob enem se je isti Savez obrnil na ministrstvo za socialno politiko z vprašanjem, če bi bilo mogoče njegove člane zavarovati pri okrožnih uradih za zavarovanje delavcev tako nekako, kakor se danes vrši bolniško

zavarovanje dnevničarjev, zaposlenih v javnih službah. Minister je sporočil Savezu mišljenje osrednjega urada za zavarovanje delavcev v Zagrebu, ki bi bil pripravljen prevzeti tako zavarovanje, toda le pod pogojem, da se izvede kot prisilno zavarovanje vseh javnih nameščencev in da starost zavarovancev ne prekorači 40. leta. Pod temi pogoji je bilo Savezu seveda nemogoče priti do zaželenega cilja. Nekako sličen odgovor je na svoje vprašanje glede možnosti prostovoljnega bolniškega zavarovanja včlanjenega učiteljstva prejelo poverjeništvu UJU v Ljubljani od tukajšnjega Okrožnega urada za zavarovanje delavcev. Znano nam je pa tudi, da naši tovariši p. t. t. stroke že delj časa prav resno proučujejo to vprašanje in da so si že v svoji O. P. O. izvolili poseben odsek, ki naj predloži prihodnjemu občnemu zboru konkretne predloge glede bolniškega zavarovanja poštno-telegrafsko-telefonskih nameščencev. Zaenkrat je v ospredju načrt lastne samostojne bolniške blagajne p. t. t. uslužbencev.

Za enkrat vsem nam, državnim uslužbencem, preostane torej samo en

izhod, in ta je ustanavljanje lastnih bolniških blagajn oziroma društev, ki bi ob zadostnem številu članstva mogle pod običajnimi, doslej veljavnimi pogoji, to je za normalne bolniške prispevke nuditi vsaj najpotrebnejšo pomoč in podporo v slučaju bolezni. Če zmorejo take bolniške blagajne drugi stanovi, kakor obrtniki in trgovci, zakaj naj bi bilo to nam nemogoče? Pri številnosti državnega uslužbenstva, ki se smatra za elitni inteligenčni sloj, bi bilo slabo znamenje solidarnosti in dokaz malo razvite stanovske zavesti in absolutnega neumevanja lastnih potreb, če bi se izvedba tega načrta ne mogla izvršiti z lastnimi močmi.

Uredništvo želi, da se v tem vprašanju oglasi čim več tovarišev državnih nameščencev s svojim mnenjem. Treba je, da končno v tej stvari preidemo od besed k dejanjem. Naloga Zveze pa je, da kot predstaviteljica celokupnega našega državnega uslužbenstva, prevzame inicijativo, da se vprašanje bolezenskega zavarovanja čimprej in čim ugodneje reši. S tem bi bil za vse državno nameščenstvo dosežen velik, resničen uspeh.

Nova ureditev finančne uprave.

(Dalje.)

Oddelek za carine vrši vrohovno carinsko službo, sodeluje pri izdelavi in uporabljanju carinske tarife, razen tega sodeluje pri sklepanju trgovskih pogodb in opravlja statistične posle naše zunanje trgovine.

Oddelek za kataster in državna posestva je poverjena celokupna katastrska služba, nadzorstvo službe civilnih geometrov ter uprava neprijateljske imovine in upravljanje državnih posestev, kolikor tega posla ne vrše druga ministrstva.

V oddelku za državne dolgovine in državni kredit se vrše posli, potrebni za najemanje državnih posojil, služba državnih dolgov in vojne škode.

Izven ministrstva so neposredno podrejena fin. ministrstvu državna pravobranilstva in finančne direkcije. Državna pravobranilstva (prejšnja državna zastopništva, oziroma finančne prokurature) zastopajo državo pred rednimi in posebnimi sodišči in oblastvi, kadar nastopa kot stranka v imovinskopravnih odnošajih.

Finančne direkcije, ki jih je 10, kolikor je banovin (vštevši upravo me-

sta Beograda) imajo svoj sedež v mestih, kjer so kraljeve banske uprave. Edino sedež zetske finančne direkcije je začasno v Podgorici, ker na Cetinju za enkrat ni niti stanovanj, niti niso upostavljene primerne prometne zveze z okraji te banovine. Območja direkcij se skladajo z območji banovin in nosi vsaka direkcija ime dotične banovine. Za področja več davčnih uprav sme finančno ministrstvo ustanoviti posebne finančne inspektorate, ki opravljajo posle, katere jim določi minister. Inspektorati so bili doslej že ustanovljeni v različnih direkcijah, tako tudi v dravski direkciji inspektorat v Mariboru.

Finančni direktor je na čelu direkcije. Pomaga mu pomočnik, ki načeluje obenem kakemu oddelku direkcije. Direktor je predvsem pristojen za postavljanje in odpuščanje pripravnikov fin. kontrole in dovoljevanje do 40 dni odsotstva in bolovanja. Nadalje sme odobravati zakupne pogodbe do 50.000 Din letne najemnine, ima pravico vršiti razne hlabvke in pravila, zavarovanje blaga v carinskih skladiščih, vračevati privatnim osebam

Spomini na Francijo.

Piše Rudolf Dostal.

Ko to pišem, bosta skoro dva meseca, kar smo se vrnili Matičarji s pevške turneje po Franciji in Švici, a še so živi spomini na minule prekrasne užitke in nepopisne napore. Še se v mislih vzpenjam na strasburški Münster, še se vozim v sanjah po krvavih poljanah verdunskih, še gledam ogromni promet na pariških bulvarjih in avenijah, v duhu še zrem Napoleona na konju v Laffreyu nad Grenoblom, še se vozijo galebi nad Zenevskim jezerom. Podrobnosti so zabrisane, konture potnih spominov pa stoje še jasne, svetle in nepozabne pred menoj.

Ko smo se poslavljali tisto novembrsko soboto zvečer na ljubljanski postaji, so nam bila srca nekam tesna in še tudi pozneje v kupeju se kar ni hotela razviti običajna kranjska židana dobra volja. Pred nami nad 4000 kilometrov dolga pot in pa negotovost... Na Jesenicah kulantni pregled carinikov; kaj naj tudi nosi pevec seboj? Še

skozi predor in brzec že sopiha na Beljak in naprej proti Turam v temno noč. Čim više se vzpenjamo, tem jasnejša postaja nočna slika. Lunin svit obliža zasnežene vrhove. Onkraj turskega predora se vrste Gasteini: Bad Gastein, Hof Gastein, Dorf Gastein. Globoko pod progno v dolini se svetlikajo kopalnišča in letovišča kakor jaselece. Zgodnja ura nas pozdravi v Salzburgu in s čudovito točnostjo privozimo ob osmih zjutraj na monakovsko centralno postajo.

München, velenje mesto reda in snage, nemške kulture in discipline. Ulice prazne, promet pičel. Res je nedelja in zgodnja jutranja ura, a vendar. Mar so vsi Monakovčani izleteli v okoličico, ali pa dobršen del njih še spi po sobotnih pivskih užitkih, Dopoldan je namenjen ogledu mesta z najetimi vozovi električne. Vodnik in mentor je naš podkonzul g. dr. Vršič, ki je nam ožjim rojakom z vso prijaznostjo in uslužnostjo na razpolago do poznega večera, do odhoda. Vozimo se po mestu, ki mu po snagi in čistoti menda ni para. Pinakoteke, muzeji, palače. Žal, vse od zunaj, ni časa... Na trgu Odeon

stoji Feldherrnhalle, ogromen spomenik, v njem Krist z razpetimi rokami, pod njimi štirinajst vencev z napisom neodrešenih pokrajin, med njimi kolonije in — Südsteiermark... Nad Kristom napis: Herr, mach uns frei!

Opoldne izboren skupni obed za poldrugo marko v Pschorrbräu. Nato v Deutsches Museum, ki ti pokaže v ogromnih dimenzijah razvoj nemške tehnike in industrije. Tu je vse najtrpano najrazličnejših aparatov, inštrumentov in modelov. Prekratke so tri ure in hkrati preveč, ker se ti končno utrudijo oči in noge. Pa jo proti večeru mahmemo v pivnico. Teh je vse polno. Kdo bi jim naštel imena. Mahmemo jo v Hofbräu, najprej v Schwemme. Hrup, tobakov dim, vonj po pivu. Gostov cenim nad tisoč. Porazdelimo se k mizam, kjer je kaj prostora. Pri naši mizi sedi originalen bavarski tip v lovskem kroju. Smeje se nam, ker tako počasi praznimo literški lončeni »Maß«. Pravi, da jih bo nocoj, ker je ravno nedelja, takole kakih dvanajst. No, dober tek, mi pa še gor v Festsaal, kjer je tudi toliko ali še več gostov. Dnevno iztočijo v tem »Bräu« do 150 sodov po

230 litrov. Živeli Monakovčani! Mi pa moramo o pozni večerni uri naprej. Allons!

Po prvi prečuti noči spi to noč skoro vsa Matična vojska. Brzec hiti skozi bavarska mesta Augsburg, Ulm, Stuttgart, Karlsruhe, Baden-Baden. Zgodnja jutranja ura nas pozdravi na obmejni postaji Kehl. Pregled nemških in francoskih carinskih oblasti. V splošnem zelo kulanten. Ure pomaknemo po zapadno-evropskem času za eno uro nazaj. Čez pičle četrt ure že ropočemo čez Reno in smo ob pol 6 uri, oziroma po našem ob pol 7 uri v Strasbourgu, v rezidenci Alzacije-Lotaringije.

Strasbourg. Tudi tu se pozna v snagi in redu nemška kultura. Mešanost prebivalstva, nemško in francosko. Govori oba jezika. Sicer pa hoče biti samostojno, avtonomno, alzaško. Mesto je preprosto, domače; novejših, modernih stavb malo. Skozi mesto teče reka Ill, ki je z mnogimi kanali zvešana z Renom, zato nas velik del mesta spominja Benetk. V kanalih je mnogo

škodo in druge izdatke. On vrši nadzorstvo nad podrejenimi uradi in ustanovami.

Finančna direkcija ima 6 odsekov: 1. splošni odsek, 2. odsek za računovodstvo, 3. za neposredne davke, 4. za carine, 5. za trošarine in takse, 6. kataster in državna posestva. Na pram dosedanjemu stanju se torej ta razdelitev razlikuje v toliko, da so posli finančne kontrole zdaj poverjeni splošnemu odseku, dočim so se prej opravljali obenem s trošarino in taksami. Sploh je pristojnost splošnega odseka precej obsežna, kar je v interesu enotnega poslovanja posebno v personalnih zadevah uslužbenstva vsekakor pozdraviti. V njegovo kompetenco namreč spadajo vsi posli iz službenega razmerja vseh finančnih uslužbencev. Direkcijam so podrejene neposredno davčne uprave, kot oblastva za izvrševanje davčne, taksne in računovodske službe, carinarnice, ki izvršujejo vso carinsko službo, katastrske uprave, ki opravljajo posle katastrske službe in vrše nadzorstvo nad državnimi posestvi.

Zakon dovoljuje, da more finančni minister za posebne dele poedinih davčnih uprav ustanovljati oddelke davčne uprave, katerim sam odloči delokrog.

Carinarnice so razdeljene v glavne carinarnice, v carinarnice I. vrste in carinarnice II. vrste. Finančni minister sme otvarjati za posamezne kraje oddelke poedinih carinarnic, prav tako pa more posameznim oddelkom finančne kontrole poveriti določene posle carinskega značaja. Sporazumno z ministrom za gradbe odloča minister za finance, v katerih carinarnah se carini blago v poštnih pošiljkah. Po potrebi postojajo pri glavnih carinarnicah kemični laboratoriji.

Kjer še ni izvršena izmeritev ali pa kjer se obnavlja, more minister ustanoviti posebne katastrske sekcije.

Finančno nadzorstveno službo vrši finančna kontrola. Deli se v glavne

oddelke in v oddelke. Starejšine glavnih oddelkov nadzirajo poleg svojih, tudi dodeljene jim oddelke, kar se tiče opravljanja službe in discipline pridelnega osebja.

Posameznim davčnim upravam, carinarnicam in katastrskim upravam sme minister poveriti tudi izrečno določene posle, ki so načeloma pridržani ministrstvu ali direkcijam.

Določbe o finančni službi.

V finančni upravi se razlikuje konceptna, strokovna, finančno-kontrolna in manipulativna služba.

Strokovna finančna služba je računovodstvena in blagajniška, davčna, carinska in katastrska. Poleg računovodstvene in blagajniške službe, kakor jo ta zakon določa, postojajo še posebna računovodstva in blagajne pri naslednjih ministrstvih, oziroma oblastvih: ministrstvo za vojsko in mornarico, državna hipotekarna banka, državna razredna loterija, uprava rečne plovbe, ministrstvo za promet, za šume in rudnike, za zunanje posle, za zgradbe, dalje samostalna uprava državnih monopolov, centralne carinske blagajne in jugoslovanski svobodni pas v Solunu.

Pri ministrstvih, katera niso bila naštet, kakor tudi pri državni tiskarni in narodnih gledališčih postojajo posebni računovodstveni odseki, katerim pošlavlja osebje finančni minister.

Razen splošne računovodske službe postojajo še postranska računovodstva in blagajne v poedinih državnih ustanovah, oziroma zavodih, kakor so n. pr. bolnice, kazenski zavodi, državna posestva, katera država sama izkorišča, poskusne in gospodarske postaje.

Vsaki banski upravi in vsem apelacijskim sodiščem dodeli finančne direkcije zadostno število računovodstvenih fin. uradnikov, da v imenovanih oblastvih vrše državno računovodstveno službo.

(Dalje prihodnjič.)

Jos. Štukelj:

Izguba državne službe in pokojnine zaradi kazenske obsodbe.

V svojem zadnjem članku* o vplivu poravnave škode na kaznivost tatvine in utaje sem na koncu pripomnil, da je z izgubo državne službe združena tudi izguba pokojnine.

Ker pa stvar le ni tako jasna in enostavna in zasluži, da se zaradi važnosti in dalekosežnih posledic od vseh strani osvetli, se moram pri njej še malo pomuditi.

Sedanji zakon o državnih uslužbencih civ. reda, ki prihaja poleg kazenskega zakonika v poštev, bazira

* Ker je članek »Dejanski kes«, katerega smo v zadnji številki ponatili, zbudil med našimi bralci mnogo zanimanja, objavljamo s prijaznim dovoljenjem gospoda pisca in uredništva »Poštarija«, kjer je bila priobčena, tudi to obče zanimivo razpravo. Op. ur.

namreč še na določilih starih kaz. zakonikov in zato je za razumevanje položaja neobhodno potrebno poseči nazaj v preteklost.

Avstrijski kazenski zakonik oziroma novela z dne 15. novembra 1867. je izrečno določala, da je z obsodbo zaradi hudodelstva (sedaj zločinstva) spojena med drugimi posledicami tudi izguba državne službe in pokojnine ter privržije. Tega dejstva sodniku v sodbi niti navajati ni treba, ker je to nastopilo avtomatsko. Sodišče je samo postavilo prepis pravno močne sodbe predstojniku obsojenega uslužbenca, na kar je pristojni minister izdal formalno rešenje, s katerim je ugotovil, ali kakor pravi člen 135 pragmatike, »potrdil« prestanek službe. Ta dekret pa ni konstitutivnega, temveč samo de-

klarativnega značaja. Uslužbenec mora pač po določilu člena 114 pragmatike sprejeti o vsaki spremembi službenega razmerja dekret, torej tudi o prestanku službe po kazenski obsodbi.

Zakonodajalec našega uradniškega zakona z dne 31. julija 1923. se je naslonil na določila kaz. zakonov ter temu primerno tudi formuliral besedilo člena 154. Tudi določilo, da se izgubi pravica do pokojnine z razsodbo rednega sodišča (člen 154, točka 2.) nam je razumljivo le tedaj, če pri- tegnemo na pomoč zakon z dne 15. novembra 1867. in pogledamo, katere obsodbe so to. Torej ne z vsako obsodbo, kakor bi izhajalo iz besedila pragmatike, temveč le z obsodbami, ki jih navaja pravkar navedeni zakon iz leta 1867., je spojena izguba pokojnine. Kakor hitro pa je ta zakon prišel ob veljavo, visi določilo pragmatike glede izgube pokojnine v zraku, ako nimamo ekvivalentnega določila v novih kazenskih zakonih.

Ko premotrivamo stvar glede izgube pokojnine, moramo predvsem vedeti, da je izguba državne službe, pokojnine in podobnega, stranska kazni (§ 35 k. z.). — Osnovno kriminalnopolitično načelo pa je, da se ne sme izreči in tudi seveda izvršiti nobena kazni, pa tudi postranska ne, ako ni bila izrečno zapretna (nulla poena sine lege poenali). Tukaj je tudi vsako ekstenzivno tolmačenje izključeno. Nasprotno nadaljnje načelo pravi: v dvolu razlagaj obsojencu v prid (in dubiis pro reo).

Po tem preludiju si oglejmo, kaj pravi naš novi kaz. zakonik.

V § 46 določa, da izreče sodišče pri obsodbi na smrt ali na robijo (= težka ječa) preko petih let trajno izgubo častnih pravic, pri obsodbi na robijo do petih let izgubo istih pravic od enega do petih let, pri obsodbi na zatočenje (odgovarja nekdanjemu trdnjavskega zaporu) pa izgubo častnih pravic za čas prestajanja kazni. Pri obsodbah na strogi zapor pa izreče sodišče izgubo častnih pravic v slučajih, kjer to zakon izrečno predpisuje.

V § 47 je zakonodajalec taksativno naštel vsebino izgube častnih pravic. Navaja pa le izgubo državne ali kakršnekolikoli druge javne službe ali izgubo pravice izvrševati javne poklice, nadalje izgubo pravice do akademskih naslovov in odlikovanj ter aktivne in pasivne volilne pravice v javnih zadevah. V § 49 še določa, da mora sodišče pri vsaki obsodbi najmanj na šest mesecev strogega zopora ali na leto dni (navadnega) zopora izreči izgubo državne ali druge javne službe. Pa tudi pri krajšem strogem zoporu sme izreči izgubo državne ali druge službe, če se je obsojenec s storjenim dejanjem pokazal nevrednega službe.

To so povsem drugačna določila od določil v starih zakonih. Dočim je avstrijska kaz. zakonodaja nanizala prestanek službe na obsodbo zaradi hudodelstva, tedaj na kvalifikacijo dejanja, ga veže novi jugoslovanski zakonik na konkretno izrečno kazni. To je važno zaradi tega, ker je v novem kaz. zak-

niku za marsikatero dejanje zapretna kazni alternativno: robija, ali zatočenje, ali strogi zapor, ali pa zapor. Še važnejša pa so določila § 71 in 72, ki generalno pooblašča sodišče, da sme omiliti zapretno kazni, in sicer glede izmere, kakor tudi glede vrste. Ako je v takem slučaju državni nameščene obsojen na strogi zapor izpod 6 mesecev ali na zapor izpod 1 leta, je stvar svobodnega preudarka sodišča, ali izreče izgubo državne službe ali ne.

Nadalje moramo pomniti, da izguba državne službe ne nastopi več avtomatično s samo obsodbo, temveč da mora sodišče to stransko kazni v sodbi izrečno navesti. Ako bi to postotoma izostalo in bi sodba postala pravno močna, bi pač šele disciplinsko sodišče moralo izreči disciplinsko kazni odpusta.

Interesantno je, da torej kazenski zakonik nikjer ne navaja, kaj je s pokojnino. Ali izgubi upokojenec, ki je bil obsojen na robijo, zatočenje itd., pokojnino že s samo kazensko obsodbo? Ali izgubi aktiven državni nameščene s samo kazensko obsodbo poleg državne službe in aktivnih prejemkov tudi pravico do upokojitve in pokojninskih užitkov? Ne morem si misliti, da zakonodajalec pri formuliranju kaz. zakonika ni mislil na pokojnino državnih nameščencev. Saj so doslej njeno usodo določali vsi kaz. zakoniki! Evidentno je, da tvorci našega kaz. zakonika glede pokojnine niso hoteli ničesar določiti, in da so prepustili ureditev zakonu o državnih uslužbencih. Pokojnina se tudi nekako ni dala uvrstiti med častne pravice, ker je popolnoma materialnega značaja. Ako bo pa uveljavljeno že dolgo napovedano obvezno vplačevanje v pokojninski fond, bi pa odtegnitev pokojninskih užitkov tudi skoro ne bila na mestu.

Odnosaj upokojenca napram državi se ne da identificirati z državno službo. Zakonodajalec je le hotel ljudi, ki so na ta ali oni način manifestirali svoj zločinski intelekt, odstraniti iz aktivnega javnega udejstvovanja, njihovega nadaljnega pravnega odnosa se pa ni hotel dotekniti. To naj uredi specialen zakon, v lažjih slučajih pa — disciplinsko sodišče. V tem naziranju me potrjuje tudi določilo členov 133 in 154 zakona o civ. uradnikih z dne 31. julija 1924. Po določilih teh členov je namreč prestala državna služba uslužbencu, ki je bil od rednega sodišča obsojen na zapor, daljši od enega leta, dasi tega kazenski zakonik niso odredili, disciplinsko sodišče je pa šele razsodilo, ali je izgubil tudi pokojnino, ali se je upokojil. Isto pravi čl. 154, točka 1/4, glede upokojencev. V takih slučajih se je torej že do sedaj moralo uvesti in izvršiti disciplinsko postopanje in od kazni, ki jo je izreklo disciplinsko sodišče, je bila odvisna usoda pokojnine. Disciplinsko sodišče se je v lažjih slučajih zadovoljilo da je uslužbencu samo zmanjšalo pokojninske užitke po določilu točke 4, člena 165 ali točke 2, člena 218 zakona o civ. državnih uslužbencih.

čolnov, tudi takih s strehami, okni in dimniki. Tod bivajo in opravljajo svoje posle perice. — Izpred kolodvora nas odpelje več udobnih avtokarov po mestu. Parkrat izstopimo. V protestantski cerkvi si ogledamo zanimivi umetniški nagrobni spomenik maršala saksonskega. Po ulicah srečujemo mnogo žensk v alzaški narodni noši: temna obleka, na glavi značilno črno pokrivalo s črnimi širokimi pentljami kakor peruti. Nato pa po asfaltirani cesti do monumentalnega mosta čez Reno. Die Wacht am Rhein...? A sedaj na levem bregu francoska, na desnem pa nemška. Izkažemo se s potnim listom in se malo izprehodimo po ogromnem mostu. Na povratku obiščemo oranžerije v mestnem parku, nato se vozimo mimo opere, univerze. Pred njo stoji spomenik Pasteurju.

Münster. Zadnja predpoldanska ura velja ogledu te znamenite katedrale. Stojiš pred njo in nemo občuduješ velikanski spomenik stavbarske umetnosti. Ali bi gledal čudovite, do najmanjše podrobnosti izvršene skulpture ogromnega portala? Ali bi zrl tja gor v nebotično višino, kamor se vzpe-

nja 142 m visoki stolp? Drugi stolp nima vrha in meri do ravnega zaključka »samo« 68 m. Šem gor leže večina, junaki pa gor do vrha. Tik pred pol dnevom se zberemo pred astronomsko uro, ki velja za čudo sveta. Kaže pravi in solnčni čas, cerkveni koledar, lunine izpremene, figure sedmih dni v tednu. Opoldne defilira dvanajst apostolov pred Kristom, ki jih blagoslavlja, edino pred Judo obstoji mirno. Petelin zapoje in zakrili s peruti. Smrt udarja s koso na zvonec. Zanimiva ura. Vsekakor večjih dimenzij kakor praška ali olomuška. — Opoldne izboren skupen obed za 10-80 frk, po našem 23 Din. Nato pa na postajo in naprej na zahod v Francijo. (Dalje prih.)

Igra z besedami.

Francoz, mojster v tej stroki, jo imenuje *calembourg*, kar nemški razlagavci tolmačijo po grofu von Kalemberg, ki je bival v Parizu za Ludovika XIV., ali po lekarnarju Kalemburgu. Oba sta slovela po svojih besednih dovtipih. Od francoskega iz-

raza izvira nemški *Kalauer*. Besede dovtipkarstvo, pravijo, je duhovitost onih ljudi, ki niso duhoviti. A vendar je mnogo besednih igračk ostalo slavnih zbog svoje duhovitosti. Besedni dovtip sega v najstarejšo davnino. Najdeš ga pri Aristofanu in Plautu, celo pri Ciceronu, Rabelais, Shakespeare, Molière, Abrahamu a Santa Clara so jih delali. Voltaire jim je bil zelo nasproten, vendar se jim še sam ni povsem ubranil. Ko se je vrnil iz Anglije in ga je neka gospa vprašala, kakšna se mu je zdela tamkajšnja stolica (*chaire*), je odgovoril za *chair* (živo meso): »Zelo sveže in zelo belo.« Mojster besednega igračkanja pa je bil gotovo De Bièvre, ki je ostavil zbirko dovtipov in čudovito tragedijo »Vercingétorix« v 5. dejanjih, kjer je sleherni verz ozaljšan s šegavim domislekom. Neki dan so rekli V. Hugoju: »To je bistroumnost tepcev.« — »Ne, ne.« je odgovoril pesnik, »to je neumnost pesnikov.«

Pri Slovencih je v knjigah besedni bistrice dokaj redek pojav, dasi narod prav nič ne zameta sličnega duhovičenja. V predgovoru Kreljeve »Postille

Slovenke« (1567) zaslediš tale zgled: »Inu navada je par ludeh, de snajo bulie opravliati kakor popravliati.« V. Vodnik, govoreč o češkem besednjakarju Thamu, ki mu ni kaj pri sre, pravi v nekem pismu, da je Tham malo tam, namreč na mesecu, da ga luna trka. O istem možu pravi, da bi mu najrajši dejal: Napoleon, t. j. napoleleon, napol pa baba. Pri Prešernu je bera večja. Vzemimo »Sršene«:

Kako bi neki sladke pel Lesničnjek!

Kako bi neki prave pel Levičnjek! »Glosa« se začinja:

Slep je, kdor se s petjem ukvarja... in prvi zgled je Homer, o katerem se trdi, da je bil slep.

Znani svet o Kopitarju se končuje:

Le čevlje sodi naj kopitar.

V 5. Gazeli svari Primčevu Julijo, cikajoč na mali srpan ali julij:

da začne se leto starat' že v srpani.

V baladi o Povodnem možu čitaš stik:

Da končam! Ker je z novim kazenskim zakonom razveljavljen avstrijski kaz. zakonik z novelami vred, novi kazenski zakon pa nima nobenega določila, kdaj izgubi državni nameščeneec in upokojenec zaradi kazenske obsodbe pokojnino, je nastala v zakonih vrzel, ki bi se naj čimprej izpolnila.

Dokler se to ne zgodi, bo upravna praksa sledeč duhu zakona o državnih nameščencih bržkone taka, da se bo v

primerih obsodbe na robijo in zatočnje, ki bo itak vedno spojena z izgubo častnih pravic, po upravnem oblaščtvu (ministru) ugotovil prestanek službe brez pokojnine, v primerih obsodbe na strogi zapor ali zapor, kadar bosta združena z izgubo častnih pravic ali pa samo z izgubo državne službe, bo pa šele disciplinsko sodišče moralo odločiti, ali se dotični upokoji ali pa izgubi (tudi) pokojnino.

Nove mestne občinske davščine.

Svojčas je finančno ministrstvo pozvalo Zvezo mest Jugoslavije, naj odgovori na vrsto vprašanj, kaj naj bi se ukrenilo, da se odpomore nezdravemu finančnemu položaju mnogih naših mestnih občin. Na ta poziv je Zveza mestnih občin stavila finančnemu ministrstvu predlog, naj bi se poleg že uvedenih samostojnih občinskih davščin uvedle še naslednje: 1.) davek na luksuzna stanovanja (to je na stanovanja, ki prekašajo mero običajne potrebe); 2.) davek na avtomobile; 3.) takse na radioaparate; 4.) davščino na javne oglase; 5.) davek na tramvajске vozovnice; 6.) gasilske takse in pristojbine zavarovalnih družb kot do prinosi za stroške gasilstva; 7.) stalne takse za koncesionirane obrte, za do volitev prostovoljnih dražb, za odobrenje razprodaje blaga po trgovinah; 8.) šolske doklade, ki naj bi se določile sorazmerno in splošno po višini skupnega davčnega predpisa posameznega davčnega zavezanca; 9.) davek na samce; 10.) občinske doklade na državne

prenosne takse (ekvivalent); 11.) pristojbine za odvažanje hišnih smeti; 12.) pristojbine za uporabljanje cestnih kanalov in 13.) takse za sprejem v občinske zveze. Pri tem je Zveza izrazila željo, naj bi se taksni zakon, kolikor dovoljuje občinam v bivši Srbiji, da smejo pobirati razne občinske takse, razširil na ozemlje vse države.

Pripomniti je treba, da je večina teh predlaganih občinskih davščin pri nas v Sloveniji v mnogih mestih že davno vpeljana, da veljajo torej ti predlogi v prvi vrsti za mesta po drugih pokrajinah naše države. Nekatere od predlaganih davščin so prav simpatične in jih je iz socialnega stališča lahko zagovarjati. Druge spet bi pa mogle ovirati gospodarsko delavnost v škodo mestnega, posebno še gmotno šibkejšega prebivalstva. Ni pa dvoma, da je za modernizacijo naših mest in za izvrševanje važnih komunalno-gospodarskih, kulturnih in socialnih nalog treba nuditi mestnim občinam zadostne vire dohodkov.

Vestnik.

Najvišja zahvala za vdanostno brzojavko. Gospod Makso Lilleg, častni član in podpredsednik naše Zveze ter predsednik »Društva državnih upokojencev in upokojenk v Ljubljani«, je prejel od kr. banske uprave v Ljubljani naslednji dopis: »Njegovo Veličanstvo kralj je prejel pozdravno brzojavko z izrazi vdanosti, ki ste mu jih poslali v imenu Društva državnih upokojencev in upokojenk dravske banovine. — Pooblaščen sem, da Vam po Najvišjem nalogu Njegovega Veličanstva kralja izrazim za izražene podrave zahvalo. Ban: Dušan Sernek s. r. e.«

Naročnina našega glasila je tako nizka, da ne more biti izgovora in bi vsak državni nameščeneec moral biti naročen na »Naš Glas«. Letna naročnina znaša komaj 40 dinarjev, to je 3-33 Din na mesec. Poedina številka stane torej nekaj malega več od dinarja. Neznatno vsoto letnih 40 dinarjev pač premore vsak državni uslužbenec za 36 številke na leto, ki vsebujejo mnogo tehtnega in za vsakogar važnega strokovnega gradiva.

Izreden primer stanovske zavednosti. Kakor je našim čitateljem znano, je uprava »Našega Glasa« pred novim letom razposlala večje število nabiralnih pol raznim tovarišem-drž. nameščencem z vljudno prošnjo, naj v krogu svojih znancev in stanovskih kolegov

agitirajo za naš list in mu pridobijo novih naročnikov. Uprava je doslej prejela precejšnje število nabiralnih pol vrnjenih in se je število naročnikov vsled tega znatno pomnožilo. Posameznim gospodom smo se že zahvalili v našem listu. Vse te nabiralce je pa prekosil zvest naročnik »Našega Glasa« in neumoren delavec na polju stanovske in strokovne organizacije drž. uslužbenstva. Ta gospod, čigar imena po njegovi izrečni želji ne smemo objaviti, je med svojimi tovariši v Mariboru nabral »Našemu Glasu« nad štiri deset novih naročnikov. Če bi vsi sledili njegovemu vzgledu, bi naše glasilo zares prodrlo do poslednjega drž. nameščeneca, kar bi bilo celokupnemu stanu v veliko čast in korist. Neimenovanemu požrtvovalnemu in vzgledno zavednemu tovarišu, ki noče biti imenovan, se pa tu javno kar najlepše zahvalujemo za njegovo izredno stanovsko zavednost. Naj bi mu sledilo čim več tovarišev!

Nabiralne pole so vrnili in pridobili novih naročnikov »Našemu Glasu«: gg. L a š i č Josip, viš. sodni oficijal, Ormož 5; R u p n i k Ivan, viš. sodni oficijal, Murska Sobota 3; dr. O g r i n Fran, sreski načelnik, Kamnik 2; I v a n č i č Milena, zvaničnica sres. poglavarstva, Dol. Logatec 2; R i g l e r Franc, sodni uradnik, Ribnica 2; E k a r Ivan, sodni oficijal v p., Kranj 2; G o l o b Franc, inšpektor tobačne tovarne, Ljubljana 1; V e l e j Luka, upravni uradnik,

Šmarje 1; B r a č i č Ivan, upokojenec, Trzič 1; F u r l a n Niko, sodni oficijal, Črnomelj 1. — Vsem gg. nabiralcem se prav vljudno zahvaljuje u p r a v a.

Turneja učiteljskega pevskega zborra. Pevski zbor UJU, sekcija Ljubljana, priredi ob priliki osemdesetletnice prezidenta Mašaryka koncertno turnejo po češkoslovaški republiki. Vršila se bo v času od 26. marca do 7. aprila. Program je že določen v podrobnostih in obsega slovenske umetne pesmi naših najboljših komponistov (Adamič, Kogoj, Lajovic, Ravnik) in nekatere hrvatske in srbske narodne pesmi. Učiteljski pevski zbor priredi 7 koncertov in 3 matinee, namenjene specijelno za šolsko mladino. Protektorat nad turnejo je prevzel naš praški poslanik doktor Grga Andjelinović, v posameznih mestih se pa vrše koncerti pod pokroviteljstvom mestnih županov. Turneja, ki bo pokazala visoko stopnjo pevske kulture našega odličnega učiteljskega pevskega zbora, ne bo le umetnostna manifestacija, temveč tudi dokaz in potrdilo srčnih vezi, ki nas vežejo s češkoslovaškim narodom. Prepričani smo, da bo naš učiteljski pevski zbor častno izvršil nalogo, ki bo spričo visoke glasbene kulture češkoslovaške javnosti gotovo zelo težka.

Predlogi za revizijo uradniškega zakona. V prihodnji številki pričnemo priobčevati deloma v celoti, deloma v izvlečkih predloge, katere je na svojo okrožnico prejela Zveza od včlanjenih strokovnih organizacij in katere bo Zveza uporabila pri izdelavi skupnega predloga za revizijo uradniškega zakona. Organizacije, ki svojih predlogov še niso stavile, naprošamo, naj to čimprej store.

Delo komisije za revizijo uradniškega zakona. — Kakor poroča »Učiteljski Tovariš«, je 7. februarja sprejel zastopnike UJU predsednik komisije za revizijo uradniškega zakona, bivši finančni minister dr. Ninko Perić. Učiteljski zastopniki so mu podrobno orisali želje in težnje našega učiteljsstva glede izboljšanja materialnega stanja, katero naj bi se izvršilo z novim uradniškim zakonom. Po njihovih informacijah naj bi se revizija izvršila do dne 1. aprila t. l., oziroma do 1. maja, ko bo izdelan proračun. Tendence revizije je med ostalim, da se prejemi izenačijo tudi II. in III. kategoriji. Komisija za revizijo je pričela poslovati dne 5. februarja in ima redne seje.

Strokovni svet vrhovne državne uprave. Za člane strokovnega sveta vrhovne državne uprave in obenem za člane centralne komisije za oceno uradnikov vrhovne državne uprave so bili imenovani: podpredsednik državnega sveta Miko Radivojevič, šef pisarne kraljevih redov Dušan Stefanović, član glavne kontrole Miloje Vasović, šef kraljevske blagajne Radoslav Dunjić in načelnik Marko Miljutinović.

Strokovni svet finančnega ministrstva. Za člane strokovnega sveta v ministrstvu za finance so bili imenovani: Stanoje Nedeljkić, načelnik oddelka za kataster, dr. Mihajlo Jovanović, načelnik oddelka za državno računovodstvo, t. č. predsednik našega Glavnega Saveza, Vitomir Konstantinović, načelnik oddelka za državne dolgove in za

s patent. odpiračem
davno priznana
krema za čevlje

V 5 barvah.

Za čevlje v vseh modnih barvah
bela SCHMOLLPASTA.

državni kredit, Rudolf Pojić, načelnik oddelka za davke, in Slobodan Djaković, načelnik oddelka za carine. Za namestnika sta bila imenovana: Nikola Pavlović, državni pravobranilec in Božidar Mijušković, ministrski svetnik.

Ocenjevalna komisija v finančnem ministrstvu. Začetkom januarja je bila imenovana v splošnem oddelku ministrstva za finance osrednja komisija za oceno vseh uslužbencev samega ministrstva, članov oblastnih komisij in onih uslužbencev, ki so višji od članov oblastnih komisij. Člani te komisije so: Stanoje Nedeljkić, načelnik oddelka za kataster, dr. Mihajlo Jovanović, načelnik oddelka za državno računovodstvo, Rudolf Pojić, načelnik oddelka za davke, Slobodan Djaković, načelnik oddelka za carine in Božidar Mijušković, svetnik ministrstva. Za namestnika sta postavljena Vitomir Konstantinović, načelnik oddelka za državne dolgove, in Dobrivoje Nikolić, v. d. načelnika upravnega oddelka uprave državnih monopolov, a za tajnika Borivoje Popović, ministerjalni pristav.

Intervencije zastopnikov U. J. U. Predstavitelji Udruženja jugoslovanškega učiteljstva so obiskali dne 6. februarja t. l. finančnega ministra in mu pojasnili nepovoljni gmotni položaj učiteljstva, katerega zakon o narodnih šolah ni dokončno reguliral. Prosilili so ga za naklonjenost ob priliki sprejema novega uradniškega zakona. Opozorili so ga tudi na težkoče, ki nastajajo pri izplačevanju najemnin učiteljstvu, katere morajo plačevati občine. — Izvršni odbor UJU je pa posetil dne 7. februarja t. l. prosvetnega ministra in mu izročil spomenico Udruženja glede izboljšanja gmotnega položaja učiteljstva. Med zastopniki sta bila od ljubljanskega poverjenišva gg. Skulj in Dimnik.

Seja Saveza ptt uslužbencev. Dne 26. januarja t. l. je bila sklicana v Beogradu seja sveta Saveza ptt uslužbencev, katerega so se udeležili predsedniki vseh oblastnih organizacij ptt stroke iz vse države. Zasedal je svet 26., 27. in 28. januarja. Razpravljalo se je o novem zakonu o ustrojstvu gradbenega ministrstva in o stališču poštnega osebja do tega zakona. Nadaljnja točka dnevnega reda je bilo vprašanje revizije uradniškega zak. Obravnavalo se je tudi vprašanje razmerja Saveza na pram poštnim domovom in ureditev plačevanja članarine Savezu. Zastopniki Saveza so sprejeto resolucijo o priznanju posebnih službenih doklad, katere so z zakonom o organizaciji gradbenega ministrstva prejeli zgolj uradniki I. kategorije, osebno predložili gradbenemu ministru Trifunoviću ter načelniku poštno-telegrafskega oddelka v ministrstvu. Dne 31. januarja je to zastopstvo sprejel tudi predsednik vlade general Živković. Po končanem zasedanju je izdal svet Saveza ptt uslužbencev obvestilo za javnost, iz katere posnemamo, da so bile službene doklade priznane zgolj 185 uradnikom I. kategorije ptt stroke. O sprejemu Savezove delegacije pri predsedniku vlade vsebuje obvestilo sledeči odstavek: »Predsednika vlade je pozdravil takisto predsednik Saveza, razloživši mu položaj stroke in težke materialne prilike njenega osebja. Predsednik vlade jih je pazljivo poslušal in z njimi vsemi razgovarjal.«

Prešerna se brani in ples odlašuje... Je li samo Urška prešerna ali se brani Prešerna?

Jasen je primer v 6. »Zabavljivem napisu:

Sme nekaj nas, ker smo Prešernove, biti prešernih.

Enako v št. 1.:

Res je duhovna in res pesem ni vaša duhovna, duh praznote ki ima, božjega prazna duha.

Ali pa: ak klasik bil bi vsak pisar, kdor nam kaj kvasi.

Pa puščica na Krempeljna:

Nisi je v glavo dobil, si dobil le slovensčino v kremplje.

Pa Pesmam brez s in c, ki so zato brez soli in vsake cence. Vsak pozna epigram na na Repiča, ki je ptiča kosič, ali na Sломška, ki se dvakrat primerja zlomku itd.

Je li res Prešernov naslednji distih:

Zwei Männer hat einst Krain besessen, den einen hat der Wolf, den andern die Sau gefressen.

Prvo gre na duhovnika drja, Zupana, ki ga je dal škof Wolf internirati, drugo na Savo, ki je požrla Čopa.

Iz »Nebeške procesije«:

Zidat' vdihne jim kazino,

kaj da je, ime pove;

žensko, moško tam mladino

z materami vred kazé...

Kolose'um pot k nebesom

bo zazidal krščencam;

trl bo v njem se um s kolesom...

»Različnim poezijam« stoji na čelu

štirivrstičnica:

Kar je beži

Al beg ni Bog?

ki vodi vekomaj v nebo

kar je, kar blo je in kar bo.

V nemških literarnih šalah nahajamo tudi vzorce, tako tiskarsko hibo Zoilus namesto Zois, izraz Flegel, ki znači cepec v dveh pomenih, namreč krepelce in teleban.

Boljši poznavalec našega prvaka utegne najti še kako drobtinico iz njegovega »Zbranega dela«.

Fr. Levstik v Krpanu: »Bodi si lipa ali lipec, hudo lesovina ali dobro letovina... Meni se ne bo ne prikupil ne odkupil.«

Fr. Finžgar v »Triglavu«:

Čemerno Cmir se dviga na levici... Drvarji so drvarski jo robili.

Župančičeva »Glosa« se pričinja:

Brate, pojdi s tiho vero...

in nekdo hoče pisati Vero. Nedvoumen je poznejši verz:

Mila vsa ti k sebi miga.

Cankar je zapisal o nekem kritiku, da je odkobalil...

Kogar bi veselilo iskati, bi našel gradiva pri Janezu Svetokriškem, Murniku, Milčinskem, Tavčarju, Kokalju itd. D.

Oblačilnica za Slovenijo
Ljubljana, Miklošičeva cesta št. 6

priporoča svojo bogato zalogo vseh vrst manufakturnega blaga. Državni uradniki dobijo blago na obroke samo s predložitvijo uradne legitimacije.

Intervencije pogodbenih poštarjev. Dne 6. januarja t. l. je sprejel gradbeni minister odposlanstvo pogodbenih poštarjev, ki je prišlo da mu predloži svoje težnje, ki obstoje v glavnem v naslednjih točkah: reorganizacija pogodbenih pošt in nov modern pravilnik o pogodbenih poštarjih po češkoslovaškem vzorcu. Dokler bi tega ne bilo mogoče izvesti, naj bi se pogodbenim poštarjem: 1.) povišale plače za 50%, 2.) priznale doklade za ženo in otroke, 3.) naj bi se ustanovil zanje pokojninski sklad in se jim 4.) priznala polovična vožnja po železnicah. Gradbeni minister in načelnik ptt oddelka dr. P. Šoč sta obljubila deputaciji, da bosta proučila njihove težnje in reformirala položaj pogodbenih poštarjev. V deputaciji je bil med drugimi za ljubljansko organizacijo g. Engelman, pog. poštar iz Šmartna v Tuhinju.

Koliko je advokatov v Sloveniji. Iz »Uradnega lista« je razvidno, da je bilo na dan 31. decembra 1929. včlanjenih v ljubljanski odvetniški zbornici skupno 231 advokatov, to je za 13 več nego jih je bilo koncem leta 1928. Po raznih krajih jih je: v Brežicah 4, v Celju 22, v Cerknici 1, v Črnomlju 1, v Dolnji Lendavi 3, v Gornji Radgoni 2, v Gornjem gradu 1, v Kamniku 4, v Kočevju 4, v Konjicah 4, v Kozjem 1, v Kranju 5, v Krškem 3, v Laškem 3, v Sv. Lenartu v Slov. goricah 2, v Litiji 3, v Ljubljani 79, v Ljutomeru 3, v Marenbergu 1, v Mariboru 41, v Metliki 2, v Murski Soboti 8, v Novem mestu 8, v Ormožu 2, v Prevaljah 1, v Ptuju 8, v Radovljici 3, v Sevnici 1, v Slovenj-

gradu 4, v Slovenski Bistrici 3, v Škofji Loki 1, v Šmarju pri Jelšah 2 in v Šoštanju 1. — Razen 9 odvetnikov so vsi diplomirani doktorji prava.

Obleke kemično čisti, barva, plisira in lika tovarna J. O. S. R. E. I. C. H.

Organizacijske vesti.

Občni zbor »Udruženja nižjih državnih uslužbencev v Ljubljani«. Občni zbor je bil sklican za dan 2. februarja ob 14. uri v restavraciji hotela Miklič. Ker je bila ob določenem času udeležba nezadostna, preloži predsednik zborovanje za pol ure. Točno ob pol 3. uri otvori nato predsednik gošpod Šega ob mnogoštevilni udeležbi občni zbor ter pozdravi navzoče. Nato poroča o plenarni seji glavnega odbora Glavnega Saveza v Beogradu in o skupščini v Skoplju, katerih se je udeležil sam in tovariš g. Prašnikar. Sledilo je poročilo tajnika g. Kosa o delovanju v preteklem letu, o odposlanih spomenicah in o intervencijah na merodajnih mestih. Nato poda blagajnik g. Šimnovec blagajniško poročilo, o pristopanju in izstopanju članov, o stanju članstva in malomarnosti nekaterih plačnikov n. pr. na zaostankih plačila članarine. Preglednika blagajniških knjig se izražata pohvalno o vodstvu blagajne in računov. Na predlog predsednika se tajniku in blagajniku soglasno izreče absolutorij. Glede določitve podpor za slučaj bolezni članov, se je po dolgi debati določilo, da se v nujni potrebi podeli še nadalje podpora in sicer le za bolnega društvenega člana, ne pa tudi

za obolele družinske člane. Za slučaj smrti se pa izplača iz društvene blagajne po 500 Din za umrlega člana, isti znesek pa tudi za umrlo ženo. Člana rina ostane po soglasnem sklepu ista kakor do sedaj, t. j. 4 Din na mesec. — V novoizvoljenem odboru so sledeči gospodje: Šega Josip, Kos Mihael, Šimnovec Rihard, Nučič Ivan, Prašnikar Josip, Pezdirc Josip, Malahovsky Rudolf, Ažman Ivan, Kristan Janko, Oven Franc, Plevnik Franc in Geršak Jakob, preglednika računov pa gg. Zupančič Otokar in Dolenc Anton. — Ker se ni po izvolitvi odbora priglasi nihče več k besedi, zaključil predsednik Šega občni zbor.

Dom državnih nameščencev.

V tej zadevi je razposlal odbor Zveze včlanjenim organizacijam sledečo okrožnico:

V zvezi z anketo, ki se je vršila zaradi zgraditve »Doma državnih nameščencev« v Ljubljani ob udeležbi zastopnikov podpisane Zveze, Hranilnega in posojilnega konzorcija državnih nameščencev, Nabavljalne zadruga drž. nameščencev, Uradniške menza in Zadruga drž. uslužbencev za nabavo stanovanj, je naš odbor na 10. seji dne 22. pr. m. sprejel sledeči sklep:

»Ker pogajanja glede financiranja podjetja med zainteresiranimi ustanovami glede pridobitve potrebnega kapitala niso uspela in se je Hranilni in posojilni konzorcij kot lastnik parcele odločil, da bo v pogodjenem roku stavbišče zazidal sam, je Zveza z ozirom na

obstoječe razmere, zlasti pa na okolnost, da ne more še nadalje apelirati na žrtve svojih članov, primorana odložiti vprašanje »Doma« na boljše čase.

Pač pa namerava Zveza doslej nabrane prispevke še nadalje hraniti, čaka, da prične Zadruga drž. uslužbencev za nabavo stanovanj z gradnjo stanovanjskih objektov. Te prispevke bi Zveza uporabila za to, da si zagotovi v eni bodočih stanovanjskih hiš te zadruga trajne brezplačne poslovne prostore.

V nadi, da s tem sklepom soglašate, beležimo s tovariškimi pozdravi

Za odbor: Načelnik: **Dr. Ferjančič s. r.**
Tajnik: **Joža Bekš s. r.**

DRŽ. UPOKOJENCEM!

Društvo državnih upokojencev in upokojenk v Ljubljani posluje od 1. februarja naprej za svoje člane vsak torek od 17. do 18. ure (od 5. do 6.) popoldne v pisarni Zveze državnih nameščencev v Ljubljani, Frančiškanska ulica 6, Učiteljska tiskarna, v I. nadstropju sprednjega trakta, desno. Poslužujte se teh uradnih ur za svoje stanovske zadeve. — Odborove seje se vrše prav tam vsako drugo sredo v mesecu ob 16. (4.) uri popoldne.

Zavese, perilo, pregrinjala. Najmodernejša, najsolidnejša izdelava v strojnem in ročnem vezanju i. t. d. najceneje pri

M. LEITGEB

Ljubljana, Jurčičev trg 3.

Telefonska številka 2412

Štev. pošt. hran. 11.165

Vzajemna posojilnica v Ljubljani

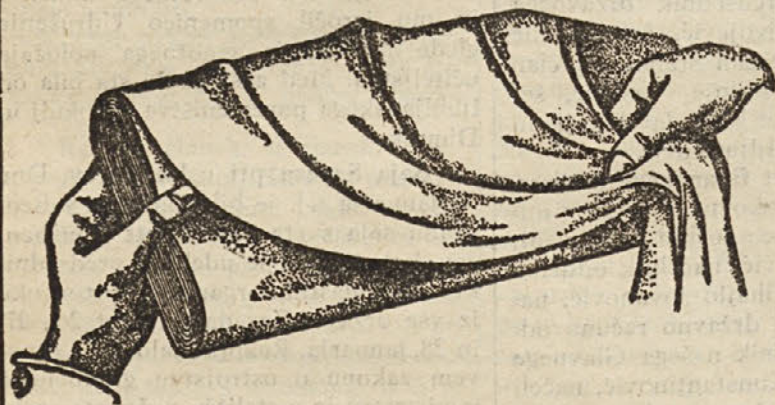
I. Z. Z. O. Z.

Miklošičeva cesta 7

v lastni palači, dovoljuje pod ugodnimi pogoji vsakovrstne kredite in posojila državnim uslužbencem proti poroštvo, zaznambi na prejemke, zastavi življenjskih polic in vrednostnih listin ter vknjižbi na posestva. Odplačilo v mesečnih obrokih. Uradne ure od 8.—2.

Inserirajte v „NAŠEM GLASU“!

A. & E. Skabernè, Ljubljana

Velika izbira češkega in angleškega sukna.

Železnato vino

lekarnarja dr. G. Piccolija v Ljubljani, krepča oslabele, malokrvne, odrasle in otroke.

Priporočamo trvdko

M. Tičar, Ljubljana

za nakup vseh pisarniških in šolskih potrebščin.

Modno blago, perilo in potrebščine za šivilje in krojače priporočila trvdka

A. PERSCHE

LJUBLJANA, Pred škofijo 21.

Priporočila se

I. ČERNE

Ljubljana, Dunajska cesta 28

Zaloga pohištva in tapetništvo.

L. Mikuš

Ljubljana, Mestni trg 15

priporočila svojo zalogo

dežnikov ter sprehajalnih palic

Popravila se izvršujejo točno in solidno

Ivan Perdan nasl., Ljubljana

Veletrgovina kolonijalnega in špecerijskega blaga.

Glavni založnik Ciril in Metodovih vžigalic.

Najnižje dnevne cene! Postrežba točna in solidna.

Nogavice, žepne robce, dišeča mila, kravate, rokavice, vezene, čipke, razni trakovi, sukanec, gumbi, potrebščine za šivilje, tapetnike in krojače v največji izbiri samo pri

JOSIP PETELINC, Ljubljana

(blizu Prešernovega spomenika) ob vodi

Od 16. februarja do 8. marca

BELI TEDEN

A. ŠINKOVEC nasl. K. SOSS

IVAN JAX IN SIN Ljubljana, Gosposvetska c. 2.

Šivalni stroji

Izborna konstrukcija in elegantna izvršitev iz lastne tovarne. 15-letna garancija. — Vezenje se poučuje pri nakupu brezplačno. — Pisalni stroji ADLER. Kolesa iz prvih tovarn Dürkopp, Styria. — Pletilni stroji vedno v zalogi. Posamezni deli koles in šivalnih strojev.

Daje se tudi na obroke! Cenike franco in zastoj!

C. J. HAMANN

Ljubljana

Vam nudi najsolidnejši vir nakupa perila, opreme nevest in novorojenčkov, perja, modnih potrebščin - Predtiskarija modernih ročnih del.

Učiteljska tiskarna v Ljubljani

je najmoderneje urejena in izvršuje vsa tiskarniška dela od najpreprostejšega do najmodernejšega. — Tiska šolske, mladinske, leposlovne in znanstvene knjige; ilustrirane knjige v enobarvnem in večbarvnem tisku; brošure in knjige v malih in tudi največjih nakladah; časopise, revije, mladinske liste, plakate, letake in osmrtnice. • Zahtevajte cenik!

Okusna oprema ilustriranih katalogov, cenikov in reklamnih listov. Vizitke, pisemski in poslovni papir. • Lastna tvornica šolskih zvezkov. • Šolski zvezki za osnovne, meščanske in srednje šole, risanke, dnevniki in beležnice. Zvezki za okroglo pisavo št. 1, 2 in 3.

UČITELJSKA KNJIGARNA

prodaja znanstvene, strokovne, leposlovne, pripovedne in mladinske knjige; dalje knjige za osnovne, meščanske, srednje in obrtne šole; zaloga vsakovrstnega papirja, pisalnih, risalnih in šolskih potrebščin in učil; umetne in pokrajinske razglednice v veliki izbiri.

TELEFON ŠTEV. 2312. • RAČUN POŠTNE HRANILNICE ŠTEV. 10.761.